

Zeezwaluw's harttransplantatie is perfect verlopen

Eindelijk het bevrijdende bericht, de Zeezwaluw's harttransplantatie is voltooid en helemaal geslaagd. Op vrijdag 14 juli verhuisden we, dit keer op eigen kiel, van Farmsum naar de buitenhaven Neptunus in Delfzijl.

Hier in de marina willen we zelf even op adem komen, maar ook de Zeezwaluw verder zeilklaar maken. Dat is wel nodig na de afgelopen grote klus. Daarnaast moet de Zeezwaluw na 2,5 jaar stilliggen, weer van woonboot naar zeilschip omgebouwd worden.

Maar eerst meer over de inbouw van de nieuwe Sole Diesel mini-44.

In het [vorige Zeezwaluw Suffertje](#) hebben we jullie uitgebreid verteld over de verwijdering van Mr. Perkins en de voorbereiding voor de plaatsing van de nieuwe Sole Diesel. Daarin zagen jullie dat op de Zeezwaluw de motor in de bilge staat, die erg diep is en niet al te ruim bemeten. [Henk Ubels](#) die de motor plaatst, heeft vele scenario's "hoe de Sole daar te plaatsen" in zijn hoofd laten ronddraaien. Samen met een vriend kwam hij op het lumineuze idee hoe de oude fundatie punten van de Perkins, met een speciale constructie weer konden worden gebruikt voor de nieuwe Sole. Dat was niet zomaar mogelijk want de Sole is korter en de motorsteunen staan anders. Kortom hoe gaan ze dat doen ...

Met het nieuwe idee hoeft er aan boord van de Zeezwaluw in de bilge nix veranderd te worden nu Henk de oude fundatie punten weer gaat benutten. Alle preparatie voor deze speciale exercitie wordt in de werkplaats van Henk gedaan. Voor ons alle tijd om de bilge schoon te maken en "op te leuken". We lopen elkaar dus niet in de

weg!

Er wordt in de werkplaats een stalen frame in elkaar gelast op basis van de oude Perkins motorsteunen en de flens van de keerkoppeling. Deze verbindingen zijn leidend voor de uitlijning en plaatsing van de nieuwe motorsteunen.

Alle punten worden gemarkeerd waarna de Perkins van het frame kan worden verwijderd. Het stalen frame is nu dus identiek aan de situatie van de fundatie in de bilge van de Zeezwaluw. Nu is het de beurt aan de Sole om op het frame te worden geplaatst met de aansluiting op de flens.

Het frame met Perkins markering

De Sole met motorsteunen op het frame

De motorsteunen zitten uiteraard niet op de juiste plek om gebruik te maken van de oude fundatieplaatsen in de bilge.

Voor de juiste en stevige overbrugging naar de oude steunpunten, worden hulpstukken op maat gemaakt. Als die hulpstukken eenmaal aan de Sole motor zijn bevestigd, passen de motor voeten (trillings dempers) nu op de oude fundatiepunten.

De achterste overbrugging

De voorste overbrugging

Dat uitgedachte concept blijkt als een bus te kloppen als we op vrijdag 30 juni starten met de inbouwklus.

Als Henk om 8 uur 's morgens met zijn bus en een aanhanger voorrijdt hebben wij binnen alles gereedgemaakt. Het feest kan beginnen!

Op de aanhanger staat de nieuwe Sole Diesel op het speciaal ontworpen frame. We kunnen dus goed zien hoe het gemaakt is. Na nog wat voorbereidende werkzaamheden aanboord, kan er getakeld worden. Opnieuw komt Roelof met de Manitou eraan om te helpen met het takelen. Samen met Henk gaat hij aan de slag om de Sole in de takels te hangen. Het nu legendarische frame, blijft achter op de aanhanger. Ook de Sole moet, net als de Perkins, verticaal via het luik naar binnen getakeld worden en binnen weer gedraaid naar normale positie. 2 motorsteunen worden nog even verwijderd om de doorgang soepel te laten verlopen.

De Sole op het frame op de aanhanger

Roelof met de Manitou zijn gearriveerd

Henk en Roelof doen de klus buiten terwijl wij samen binnen staan om de doorgang zonder schade aan huis en hard te laten verlopen.

Henk en Roelof samen aan het werk

Henk takelt het laatste stukje

De Sole wordt, éénmaal binnen, weer in de juiste positie gedraaid. Vervolgens wordt hij uiterst langzaam zakkend op de steunen in de bilge gezet. (zie [het filmpje](#) over het aanboord takelen, geen professionele uitvoering). Uiteraard moet er nog wat geschoven, geduwd en getrokken worden voordat Henk tevreden is en de takel los gemaakt kan worden. Roelof en de Manitou mogen weer naar huis.

Geweldig! De eerste horde is genomen, onze Zeezwaluw heeft weer een hart! Maar dat hartje klopt nog niet. Alle levensvatbare verbindingen moeten nog worden aangelegd. Maar eerst gaat Henk de motor uitlijnen en daarna de verbinding met de koppelingsplaat en schroefas vastzetten.. De motorsteunen worden provisorisch met bouten vastgezet op de oude fundatie. Pas als alle slangen en leidingen zijn aangesloten kunnen de motorsteunen stuk voor stuk worden vastgezet.

Het aansluiten van alle nieuwe slangen aan de motor neemt wat tijd in beslag. De dieselleiding en nieuwe voorfilter die Riens al had voorbereid, wordt nu aan de motor aangesloten. De koppelingskabel wordt aangesloten, maar de gaskabel blijkt te kort en daar wordt een nieuwe langere voor aangesloten. Ook het wierfilter wordt vervangen. De eerst lege bilge, vult zich gestaag weer met alle slangen voor de Sole. Van onze mooi geschilderde bilge is bijna niets meer te zien.

Riens en Henk samen aan het werk

Na een dag werk ziet het er al zo ver uit

Het elektrische gedeelte van de motor naar de accu's is ook vlot door Henk geregeld. De "navelstreng" van het bedieningspaneel in de kuip naar de motor hadden we zelf al doorgetrokken (bakskist weer leeg, pffff) en de aansluiting daarna op de motor, was een simpele stekerverbinding. Wat een verbetering ten opzichte van onze 40 jaar oude Mr. Perkins die allemaal losse kabeltjes had!

Terwijl Henk druk was met de aanleg van alle leidingen in de bilge, zijn wij aan de slag gegaan met de extra oliedrukmeter die Riens in de kuip wilde. Met een gatenzaag was het gat zo geboord (nadat de bakskist weer leeg moest) en konden we de aparte elektriciteitskabel doortrekken.

Op een dag dat Henk niet komt, gaat Riens de hele kabelbaan fatsoeneren en de vele nieuwe snoeren weer netjes bijeen brengen met tie-raps op elke 10 cm. Het lijkt gelijk weer netjes.

De koelvloeistof en de smeerolie en keerkoppelingsolie worden in de Sole gegoten en de dieselkraan kan open. Als laatste item is het vastzetten van de motorsteunen op de oude fundatie aan de beurt. Om ook in de toekomst de trillingsdempers van een (tegenwoordig) standaard maat te kunnen gebruiken worden een aantal nieuwe gaten geboord en voorzien van speciale "voering" voor betere grip van de bouten, die op torsie worden aangedraaid.

De harttransplantatie is gereed en nu kan de Sole voor de eerste keer worden gestart. Anders dan bij de Perkins slurpt hier een elektrisch pompje de diesel uit de tank en vult het hele systeem. Daarna is het starten en lopen. Henk checkt alle aansluitingen nog eens en is tevreden en wij dus ook.

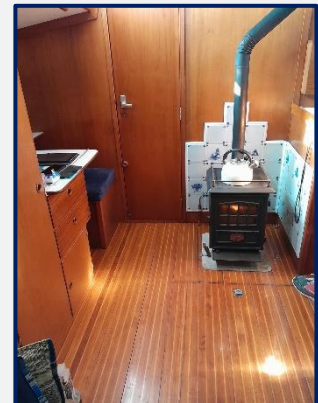
De vloeren kunnen weer dicht en de kachel op de plaats.

De vloer weer dichtmaken

de kachel op zijn plek en..... alles back-to-normal

Als de koppeling wordt ingeschakeld om voor- en achteruit te testen blijkt die precies verkeerd om te reageren. De Sole draait kennelijk andersom als de Perkins. Voorlopig kan het opgelost worden met het omwisselen van de stand bij de gashandel maar als we op de kant staan in Lauwersoog passen we de Maxprop aan op de nieuwe situatie.

Tijdens de test merk Riens ook dat het schroefvermogen onvoldoende is. Wsch. staan de bladen van de Maxprop in een "vaste stand". De oorzaak is mogelijk onvoldoende smering na 2.5 jaar stilliggen. Met ons duiksetje op 12V gaat Riens te water, maar is snel weer boven. Zicht onder water is 0.0. We hebben een goede duiklamp nodig om wat te kunnen zien. Via, via hebben we dezelfde dag nog een sterke duiklamp kunnen lenen.

Zaterdags is er nog te veel wind en scheepvaartbewegingen maar op zondagmorgen kan Riens in rustig water opnieuw duiken en nu echt de schroef smeren. Het blijft wat lastig maar de duiklamp maakt een groot verschil. Na 2 uur is de klus "Maxprop smeren" geklaard. Riens kan binnen opwarmen en zich wassen terwijl Ineke de duikspullen spoelt en schoonmaakt. (water temp was ongeveer 14°C maar met wetsuit was het goed te doen). 's Middags testen we de schroef en nu is er voldoende vermogen zowel voor- als achteruit.

In principe kunnen we nu de Farmsumerhaven verlaten. Maar wij liggen direct aan de kade en de supply boot "Vrijheid" van Henks vader ligt naast ons. We bespreken vanaf vrijdag 14 juli een plekje in de buitenhaven Neptunus van Delfzijl.

Vrijdagochtend tussen 9 en 10 komt vader Henk zijn boot wegvaren zodat wij eruit kunnen. Prima voor ons want we hebben tot vrijdag nog de tijd om kleine zaken af te ronden en de Zeezwaluw vaarklaar te maken. Op vrijdagochtend vlak voor ons vertrek komen Janny en Gert nog even gedag zeggen want ze gaan met hun SY Tarquin op vakantie richting Oostzee.

Ze helpen even met de lijntjes losgooien en zwaaien ons uit. Op eigen kiel varen we weg uit de Farmsumerhaven waar we op 19 mei binnengesleept werden. Om 10.30 uur zijn we al door de zeesluis en een halfuurtje later liggen we afgemeerd aan het eind van de steiger onder het havenkantoor van de Neptunus haven.

Na 2,5 jaar ligt de Zeezwaluw weer op zoutwater.

"Hoe hebben we het ervaren om aanboord te wonen tijdens bovenstaande ingrijpende klus?"

Voor de start van het Sole motor-project hadden we gedacht dat er veel meer continue overhoop zou liggen en dat we evt. een paar dagen "uit logeren" zouden moeten. Ja, er lag overdag vaak veel open en overhoop, tijdens de werkzaamheden. Echter 's avonds konden we dusdanig opruimen dat de kajuit leefbaar bleef.

Henk bleek een goede vakman en met een zeer uitgebreide netwerk, zodat er veel geregeld kon worden. Ook meldde hij ruim van tevoren wanneer hij weer kwam. We wisten altijd precies wat hij ging doen. Van tevoren spraken we met hem af wat wij zelf prima konden doen als voorbereiding. Kortom de hele

samenwerking was voor ons perfect, geen druk van ons of Henk om alles snel te doen. Ook lagen we op een rustige plek aan de kade waar water en stroom was terwijl alle winkels op fietsafstand waren. (alleen geen wasmachine) We zijn heel blij met de nieuwe Sole motor en hopen dat hij/zij vele jaren goede diensten zal leveren.

Naast het motorproject, bleek dat we ook in de gelegenheid waren om 2 andere onderhoudszaken af te handelen. Er zat een accu bedrijf op loopafstand die precies de goede AGM-accu's voor ons had. Dus na 10 jaar mochten de oude, enigszins bolle met pensioen en werden meegenomen bij de levering van de 3 nieuwe.

Tegenover de accu zaak zat een Yamaha dealer, waar we ons 9 jaar oude buitenboordmotortje heen brachten voor een reparatie die 4 jaar geleden in Curaçao niet afgerond kon worden. Ons BB-motortje bleek helaas door 9 jaar op zoutwater varen, overleden. Een week na de bestelling werd de nieuwe 6pk Yamaha langstaart BB-

motor aanboord gebracht.

Het was voor ons dus een prima plek om bijna 2 maanden te klussen!

~~*